

วารสารธรรมเพื่อชีวิต

JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE

ISSN: 2822-048X

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์

The Development of Vocabulary Learning Achievement Using Activity Based Learning for Prathom Suksa 2 Students of Bannongkaeprachasun School

นิรมล ศรีภูมิมา¹ & ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล^{2*}

Niramon Sripuumma¹, & Patteera Thienpermpool^{2*}

ARTICLE INFO

Name of Author & Corresponding Author: *

1. นิรมล ศรีภูมิมา

Niramon Sripuumma

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Education, Silpakorn
University, Thailand.

Email: niramon2801@gmail.com

2. ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล*

Dr. Patteera Thienpermpool

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Education, Silpakorn
University, Thailand.

Email: thienpermpool@gmail.com

คำสำคัญ

วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน, การเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ

Keywords:

Activity-Based Learning; Vocabulary
Learning Achievement

Article history:

Received: 31/08/2024

Revised: 01/10/2024

Accepted: 04/11/2024

Available online: 31/12/2024

How to Cite:

Sripuumma, N. & Thienpermpool, P. (2024).
The Development of Vocabulary Learning
Achievement Using Activity Based Learning
for Prathom Suksa 2 Students of
Bannongkaeprachasun School. *Journal
Dhamma for Life*, 30(4), 585-595.

ABSTRACT

The purposes of the research were to: 1) compare vocabulary learning achievement before and after using activity-based learning of prathom sukka 2 students of Bannongkaeprachasun School; 2) study the opinions of prathomsukka 2 students of Bannongkaeprachasun School towards learning English vocabulary using activity-based learning.

The sample group consisted of grade 2 students at Bannongkaeprachasun School. Kanchanaburi Province, semester 1, academic year 2023, number of 11 people, which were drawn from convenience random sampling. The duration of the experiment was four weeks. The instruments used for this research consisted of 1) lesson plans with activity based learning technique; 2) An English vocabulary achievement test; and 3) a questionnaire on opinions towards activity-based learning. The mean, standard deviation and t-test of dependent sample was used to analyzed the student's vocabulary learning achievement.

The results of the study were as follows:

1) The students' vocabulary learning achievement after using activity-based learning was significantly higher at the 0.05 level.

2) The students' opinions towards the activity-based learning were at a high level.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตามสะดวก ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย

3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ (t- test) แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพราะภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทย โดยประเทศไทยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดการเรียนการสอนโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมในสังคมโลก คำศัพท์เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาที่มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างไวยากรณ์ ผู้เรียนจะสามารถนำคำมาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นเช่น วลี ประโยค ข้อความขนาดยาว เรียงความร้อยแก้ว บทร้อยกรองได้นั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ถ้าไม่เข้าใจคำศัพท์จะทำให้ไม่สามารถสร้างหน่วยภาษาหรือประสิทธิภาพในการสร้างลดลง Ghadessy (1998 : 24) ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้

คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายความว่า การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารจะสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารได้เลย วิลคิน (Wilkins (1972: 111)

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เผยแพร่ในปลายศตวรรษที่ 20 ที่เรียกว่า การเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ “การเรียนรู้เชิงรุก” (Active Learning) ซึ่ง หมายถึงรูปแบบการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้กิจกรรมเป็นฐาน หมายถึง การเอากิจกรรมเป็นที่ตั้งเพื่อที่จะฝึกหรือพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3, 2558 : 18) ซึ่งนักการศึกษาและนักวิจัยได้ใช้วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนกันมากขึ้น เพราะการใช้วิธีการสอนกิจกรรมเป็นฐานนั้นจะช่วยให้เด็กเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรม ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดและตัดสินใจด้วยตนเองไม่ใช่ให้ครูเป็นผู้กำกับบทบาท ซึ่งการเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการยึดหลักการให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง “Learning by Doing” และปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และแก้ปัญหาได้ “Doing by Learning” ในเนื้อหาทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ คุณครูเป็นพี่เลี้ยงและเทรนเนอร์ แต่กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้เนื้อหานั้นๆมีจุดมุ่งหมาย สนุกและน่าสนใจ ไม่ซ้ำซากจนก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้น คุณครูจึงเป็น “นักออกแบบกิจกรรม Activity Designer” มืออาชีพ ที่สามารถมองเห็นภาพกิจกรรมได้ทันที

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเด็กประถมศึกษา กิจกรรมที่นำมาใช้นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน จากงานวิจัยของ เพ็ญภา ตลับกลาง (2562) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งการใช้กิจกรรมเป็นฐานจะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเข้าใจสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดเวลา รวมทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนอีกด้วย และหากครูผู้สอนสามารถเลือกสรรหรือดัดแปลงให้กิจกรรมนั้นให้มีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน อย่างเช่น การสอนภาษาอังกฤษนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้น ผู้เรียนยังอยู่ในช่วงวัยที่มีความเป็นเด็กเล็กที่ยังต้องการการเล่น การทำกิจกรรมที่เคลื่อนไหว มีส่วนร่วมมากกว่าการนั่งฟังเฉยๆ ดังนั้นหากครูนำเอาวิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานเข้ามา ใช้ในการสอนก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ขึ้นโดยผ่านการทำกิจกรรมของพวกเขาเอง การจัดสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกว่าการเรียนแบบเดิมๆ

จากรายงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. ได้ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2565 ในครั้งนี้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้ประกาศผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ในวันที่ 23 มีนาคม 2564 ได้รายงาน ผลการทดสอบซึ่งรายงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ มีผลการทดสอบคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเวลา 7 ปี พบว่า ปัญหาในชั้นเรียน คือ นักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องเมื่อจบบทเรียนหรือผ่านบทเรียนไปแล้ว อีกทั้งยังไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนรู้แล้วไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นได้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ผู้วิจัยจึงค้นคว้าวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นการเรียนที่ไม่ใช่การท่องจำ คือนำหลักของจิตวิทยาเข้ามาใช้เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและตั้งใจในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยจะเป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่สนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้และสามารถจดจำเรื่องที่เรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ และจากการศึกษาและทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอน กิจกรรมเป็นฐาน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-experimental) โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ใช้รูปแบบการศึกษาแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง คือ การทดสอบก่อนการทดลอง จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่าง เรียนด้วยโดย

ใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานและทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แผนทดลองแบบ (The One-Group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มเครือข่ายตำบลหนองปลาไหล อำเภอนองปรี จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 82 คน และกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มตามสะดวก (Convenience Sampling) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีการประเมินผลการเรียนและความเข้าใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ผู้วิจัยประเมินก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบประเมินความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอนด้วยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรมในแต่ละช่วงขอแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยสังเกตนักเรียนและจดบันทึก
4. เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานแล้วผู้วิจัยประเมินความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test)
5. ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามความพึงพอใจหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น
6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ วิธีการของคูเดอร์- ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป มีรายละเอียดดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ในตอนที่ 1 ด้วยค่าสถิติ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในตอนที่ 2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาความ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน คะแนนเต็ม 20 คะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็น

ฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 9.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 0.98 และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 16.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 1.11 โดย คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 7.46 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้วิธี สอนกิจกรรมเป็นฐาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ด้านดังนี้ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ ด้านกิจกรรม จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 10 ข้อ จากนั้นนำค่าระดับความคิดเห็นที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้ว นำไปแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยวิเคราะห์แยกเป็นรายข้อ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับ มาก คือค่าเฉลี่ยความคิดเห็นทั้งฉบับอยู่ที่ 2.88 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ย ด้านกิจกรรมเป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.27) และมีค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหาเป็นลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.28) เป็นลำดับที่ 2 และสามารถแยกสรุปผลเป็น รายข้อคำถามได้ดังนี้ 1. ด้านเนื้อหา รูปภาพและคำศัพท์มีความน่าสนใจ อยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ส่วนลำดับที่สองมีค่าเฉลี่ยเท่ากันจำนวน 2 ข้อ คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย, นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้หลังการเรียน ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.29) ลำดับที่สาม คือ คำศัพท์ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.39) และลำดับสุดท้ายในด้านเนื้อหา คือ จำนวนคำศัพท์ที่เรียนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.45) และ 2. ด้านกิจกรรม กิจกรรมมีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.00) ลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ คือ กิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้, กิจกรรมฝึกให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.29) ลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ คือ กิจกรรมช่วยทำให้นักเรียน เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น, กิจกรรมช่วยทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.39) สรุปภาพรวมทั้งหมดพบว่า ค่าความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็น ฐาน ($\bar{X}=2.88$, S.D. = 0.28) อยู่ในระดับ มาก จึงแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรม เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ สามารถนำมาอภิปรายผลของการวิจัย ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น เป็นการช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมจับคู่ (Matching) กิจกรรมแต่งตัว (Dressing up) กิจกรรม Jump on it กิจกรรมนักล่า (Hunter) กิจกรรมค้นหาภาพ (Find the picture) เป็นต้น และเน้นให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2550) ที่ได้กล่าวว่า วิธีการสอนด้วยกิจกรรมเป็นฐานเป็นแนวคิดที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม การเล่นเกม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและได้รับความรู้ในระหว่างการทำกิจกรรมและการเล่นเกมเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ความคิดขึ้นเอง กิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเป็นผู้นำ สร้างมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Boud และ Feletti (1999) กล่าวว่า การเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานเป็นเครื่องมือในการจูงใจให้นักเรียนพบกับวิธีการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคและกิจกรรมต่างๆการเรียนรู้ ตามกิจกรรมช่วยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนเพื่อเรียนรู้การกำกับตนเองและพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการจัดกิจกรรม เน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดและมีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Awasthi (2014) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะผ่านการลงมือทำและการเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นมีความหลากหลาย มีทั้งเกมการเรียนรู้แบบปกติ เกมการเรียนรู้แบบแข่งขัน การวาดภาพ การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์การลงมือปฏิบัติของตนเองและเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนในกลุ่มในห้องเรียน

1.2 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหลักการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนจดจำความรู้ที่เรียนได้ดีและได้นานยิ่งขึ้น โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ เยาวเรศ ภักดีจิตร (2557) กล่าวว่า การเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการยึดหลักการให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนโดยการทำจริง “Learning by Doing” และปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาได้ “Doing by Learning” ใน

เนื้อหาทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ คุณครูเป็นพี่เลี้ยงและเทรนเนอร์ แต่กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เนื้อหา นั้นๆมีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ ไม่ซ้ำซากจนก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย

นอกจากนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สื่อ วิดีโอ เพลง บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ที่มีความน่าสนใจเพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการออกแบบกิจกรรมในแต่ละหัวข้อเรื่องที่เรียนให้มีความเหมาะสม สร้างสถานการณ์ในห้องเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย อีกทั้งในทุกการจัดการเรียนรู้มีการเสริมแรงโดยการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการแข่งขันและให้รางวัล เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.28) พิจารณารายด้าน ผลปรากฏดังนี้

2.1 ด้านกิจกรรม พบว่า มีค่าความคิดเห็นมาก เป็นลำดับที่ 1 โดยนักเรียนมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามข้อในด้านกิจกรรมได้ดังนี้คือ กิจกรรมมีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ, กิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้, กิจกรรมฝึกให้นักเรียนได้ทำงาน ร่วมกับผู้อื่น กิจกรรมช่วยทำให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น, กิจกรรมช่วยทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ ผลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานที่ออกแบบการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย กระตุ้นการเรียนรู้เน้นการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เข้าใจและสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก โดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะผ่านการลงมือทำและการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นมีความ หลากหลาย มีทั้งเกมการเรียนรู้แบบปกติ เกมการเรียนรู้แบบแข่งขัน การวาดภาพ การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์การลงมือปฏิบัติของตนเองและเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนในกลุ่มในห้องเรียน Awasthi (2014)

2.2 ด้านเนื้อหา พบว่า มีค่าความคิดเห็นมาก เป็นลำดับที่ 2 โดยนักเรียนมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามข้อในด้านเนื้อหา ได้ดังนี้คือ รูปภาพและคำศัพท์มีความน่าสนใจ, เนื้อหาเข้าใจง่าย, นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้หลังการเรียน, คำศัพท์ไม่ยากเกินไป, จำนวนคำศัพท์ที่เรียนมีความเหมาะสม ผลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า การนำบัตรภาพบัตรคำศัพท์ที่ออกแบบให้มีสีสันและรูปภาพที่สวยงาม สดใส มองเห็นได้ชัดเจนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมในการนำมาสอนไม่ยากเกินไปและเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้หลังจากจบจากการเรียนแล้ว ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการนำเสนอบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ชุดใหม่ที่มีสีสัน

สดใส นักเรียนสามารถมองเห็นได้ชัดเจนในทุกหัวข้อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558 : 199) กล่าวว่า การสอนความหมายของคำศัพท์นั้น ทำได้โดยการใช้บัตรภาพ บัตรคำ การวาดภาพบนกระดาน การสอนคำศัพท์พื้นฐานใกล้ตัว ใช้สื่อจริงที่ครูสามารถนำมาใช้สอนในห้องเรียนได้ ถ้าเป็นการสนทนาให้นักเรียน ฟังการสนทนาจากสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

สรุป

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ หลังเรียน ($\bar{X}$ = 16.82, S.D. = 1.11) สูงวก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 9.36, S.D. = 0.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}$ = 2.88, S.D. = 0.28)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองแกประชาสรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 การเลือกกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
- 1.2 กิจกรรมในห้องเรียนมีความหลากหลายเหมาะสมกับช่วงวัย และบริบท
- 1.3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรดูแลและคอยให้คำปรึกษาในแต่ละขั้นตอนการทำ กิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งในครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษา ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การเขียน เพื่อให้ทราบข้อมูลอย่างละเอียดโดยการสังเกต รวมทั้งศึกษา พฤติกรรมและ ความรู้สึกของผู้เรียนระหว่างเรียนโดยผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ไปพัฒนา และนำไปใช้ต่อไปให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- เพ็ญภา ตลับกลาง.(2562). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” โรงเรียนวัดเขียนเขต เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2420/1/60254310.pdf>
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ ลักขณาติสร. (2550). *การเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน*. เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2564. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/prapasara/2-12>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. (2560). *แนวทางการจัดกิจกรรม ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้*. เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2564. เข้าถึงได้จาก <https://rb.gy/194beb>
- Awasthi, D. (2014). *Activity-based Learning Methodology can bring improvement in quality of education in India*. Research paper of GLRA – Global Journal for Research Analysis, 3(August).
- Ghadessy, M. (1998). *Word Lists and Materials Preparation: A New Approach*. *English Teachings Forum*, 17(1), 24-27.
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Edward Arnold.